

+ EVANGÉLIUM Mt 27, 11-54

Pap/Lelkipásztori kisegítő:

A MI URUNK JÉZUS KRISZTUS KÍNSZENVEDÉSE Szent Máté szerint

Narrátor:

Abban az időben:

Jézust Poncius Pilátus helytartó elé állították. A helytartó megkérdezte tőle:

Pilátus:

„Te vagy-e a zsidók királya?”

Narrátor:

Jézus ezt felelte:

Jézus:

„Magad mondtad!”

Narrátor:

S miközben a főpapok és a vének vádaskodtak ellene, ő nem szólt egy szót sem. Pilátus végül megkérdezte:

Pilátus:

„Nem hallod, mi mindennel vádolnak?”

Narrátor:

Ő azonban neki sem válaszolt egyetlen szóval sem, és a helytartó nagyon csodálkozott ezen.

Szokásban volt, hogy az ünnep alkalmával a helytartó szabadon bocsát egyet a foglyok közül, akit a nép kíván. Volt akkor egy Barabás nevezetű, hírhedt rabjuk. Amikor összegyülekeztek, Pilátus megkérdezte:

Pilátus:

„Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül: Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak is neveznek?”

Narrátor:

Tudta ugyanis, hogy csak irigységből adták őt a kezébe.

Míg ott ült ítélőszékében, a felesége üzenetet küldött neki:

Pilátus felesége/Narrátor:

„Ne avatkozz annak az igaznak a dolgába! Ma éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta!”

Narrátor:

De a főpapok és a vének felbízatták a népet, hogy Barabást kérjék, Jézust pedig veszítsék el. Amikor tehát a helytartó feltette a kérdést: „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?”, ők ezt válaszolták:

Kar:

„Barabást!”

Narrátor:

Erre Pilátus megkérdezte:

Pilátus:

„És mit tegyek Jézussal, akit Krisztusnak neveznek?”

Narrátor:

Mindannyian ezt felelték:

Kar:

„Keresztre vele!”

Narrátor:

Ő újra kérdezte:

Pilátus:

„De hát mit követett el?”

Narrátor:

Mire azok még hangosabban kiáltozták:

Kar:

„Keresztre vele!”

Narrátor:

Pilátus látta, hogy semmire sem megy velük, sőt, csak fokozódik a zavargás. Ezért vizet hozatott és a nép szeme láttára megmosta a kezét ezekkel a szavakkal:

Pilátus:

„Én ártatlan vagyok ennek az igaznak vére ontásában. Ez a ti dolgotok!”

Narrátor:

Erre az egész nép így kiáltott:

Kar:

„A vére rajtunk és gyermekeinken!”

Narrátor:

Ekkor szabadon bocsátotta nekik Barabást, Jézust pedig megostoroztatta és elrendelte a keresztfeszítést.

Narrátor:

A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra és köréje gyűjtötték az egész helyőrséget. Levetköztették, bíborszínű köpenyt adtak rá, tövisből koronát fontak és a fejére helyezték, a jobbja pedig nádszálat nyomtak, azután térdet hajtva előtte így gúnyolták:

Katonák/kar:

„Üdvözlégy, zsidók királya!”

Narrátor:

Közben leköpdösték, elvették tőle a nádat, és a fejét verték vele. Miután így csúfot űztek belőle, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruháiba, és elvezették, hogy keresztre feszítsék.

Amint kifelé haladtak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel: őt kényszerítették, hogy vigye Jézus keresztjét. Végül odaértek arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz Koponyák helyének hívnak. Itt epével kevert bort adtak neki. Ő megízlelte, de nem kért belőle. Azután keresztre feszítették. Sorsot vetve szétosztották egymás között a ruháit, majd letelepedtek ott és őrizték. Feje fölé odaírták elítélésének okát:

Tábla/Narrátor:

„Ez Jézus, a zsidók királya.”

Narrátor:

Ugyanakkor két rablót is keresztre feszítettek vele: az egyiket jobbról, a másikat balról.

Akik arra jártak, káromolták őt, bólogattak a fejükkel és ezt mondták:

Kar:

„Le akartad rombolni a templomot és harmadnapra fölépíteni? Szabadítsd hát meg önmagadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!”

Narrátor:

Ugyanígy gúnyolták őt a főpapok is az írástudókkal és a vénekkel együtt:

Kar:

„Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni! Ha Izrael királya ő, hát jöjjön le most a keresztről, és hiszünk benne! Bízott az Istenben? Mentse meg őt most, ha akarja! Hiszen azt mondta: Az Isten Fia vagyok!”

Narrátor:

Ugyanígy gyalázták őt a vele megfeszített rablók is.

Hat órától sötétség borult az egész földre kilenc óráig. Kilenc óra körül Jézus nagyot kiáltott:

Jézus:

„Éli, Éli, lámá szabáktáni!,

Narrátor:

azaz:

Jézus:

Istenem, Istenem! Miért hagytál el engem?”

Narrátor:

Az ott állók hallották ezt, és egyesek megjegyezték:

Kar:

„Ez Illést hívja!”

Narrátor:

Egyikük mindjárt odafutott, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra és inni adott neki. A többiek azonban ezt mondták:

Kar:

„Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa?”

Narrátor:

Jézus pedig még egyszer hangosan felkiáltott és kilehelte lelkét.

(Most térdre borulunk, és egy keveset csendben időzünk)

És ekkor a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig. A föld megmozdult, a sziklák megrepedtek. Sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Az ő feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a történetek láttára igen megrémültek, és így szóltak:

Százados/kar:

„Ez valóban Isten Fia volt!”

Pap/Lelkipásztori kíséret:

Ezek az evangélium igéi.

Szereplők:

Jézus

Narrátor

Pilátus

Kar

Választható szereplők:

Pilátus felesége

Katonák

Tábla

Százados